

Inimă de ce nu vrei să-mbătrânești? de Teodora Mariana Preotu

Rătăcitoare prin propria existență, bucurându-se de viață, Teodora Preotu cântă anii care compun simfonia simțirii sale în versuri în care ne regăsim. Un volum cu poezii ancorate realist la visare, frumos ilustrate din loc în loc cu tablouri în culori calde, care îmbracă sufletul, ne îndeamnă să fim

fericiți când citim din scrierea sa.

Scânteii aprinse din doruri grele, cu amintirile iubirii în fluturi de safir, cu dorințe tot mai arzătoare, respiră îmbrățișarea iubirii cu sinceritate. Timpul mereu grăbit fură amintiri împreună cu filele din calendar. Pentru autoare, viața este mereu o minune, privirea devine balsam în clipele lungi, durerea singurătății cântă tristețea pustietății...

DA! Mai sunt și astfel de momente. Titlurile poeziilor sunt sugestive, cu trimitere precisă la tema abordată, care triumfă într-un înțeles cu descriere desăvârșită. Universul astral este prezent, personificat ca personaje, într-o înțelepciune grăitoare. Din titlurile poeziilor, cu admirație am întocmit o frază: Prin ani și prin anotimpuri, cu tine, frumusețea naturii cu firicel de floare albastră, se aude tăcerea dorurilor noastre, sub clar de lună.

INDEPENDENȚA
prin Cultură
Doina Bârcă